

- f) teises liikmesriigis seni registreerimata soorituse tegijal on võimalik end selles liikmesriigis käibemaksukohustuslasena registreerida, nii et selle liikmesriigi käibemaksukohustuslasena registreerimise numbril märkimisel saaks ta soorituse saajale väljastada selle liikmesriigi maksusummaga arve, mis annaks soorituse saajale õiguse arvata selles liikmesriigis maha sisendkäibemaks 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/9/EÜ⁽²⁾ erikorra kohaselt?
2. Kas sellele küsimusele vastamisel on oluline, et residentsusliikmesriigi maksuhaldur on soorituse tegijale pelgalt arve korrigeerimise alusel maksusumma tagastanud, ehkki soorituse tegija ei ole tema vara suhtes algatatud pankrotimenetluse tõttu soorituse saajale mingeid tagasimakseid teinud?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/9/EÜ, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis (ELT 2008, L 44, lk 23).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poola)
21. veebruaril 2023 – Rada Nadzorcza Getin Noble Bank jt versus Bankowy Fundusz Gwarancyjny**

(Kohtuasi C-118/23, Getin Holding jt)

(2023/C 205/29)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Rada Nadzorcza Getin Noble Bank jt

Vastustaja: Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Eelotsuse küsimused

- 1 Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012⁽¹⁾, artikli 85 lõikeid 2 ja 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ELT 2007, L 303, lk 1) artikliga 47 ning Euroopa Liidu lepingu (Dz. U. 2004, nr 90, jrk nr 864/30, muudetud; ELT 2016, C 202, lk 13) artikli 19 lõike 1 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui kriisilahendusega hõlmatud ettevõtja nõukogu esitab liikmesriigi halduskohtule kaebuse kriisilahenduse algatamise otsuse peale, loetakse tõhus õiguskaitsevahend tagatuks ka isikutele, kes selle otsuse peale kaebuse esitamisega taotleavad oma õigusliku huvi kaitset, olukorras, kus vaidlustatud otsust kontrolliv kohus ei ole seotud kaebuse väidete ja nõuetega ega selle õigusliku alusega ning kaebuse läbivaatamise tulemusel tehtud jõustunud kohtuotsus on kehtiv *erga omnes* ja kus nende isikute õigusliku huvi kaitse ei sõltu sellest, kas need isikud ise esitavad otsuse peale eraldi kaebuse?
- 2 Kas direktiivi 2014/59/EL artikli 85 lõiget 3, mis kehtestab kiire kohtuliku kontrolli nõude, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 ja ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku, mis näevad ette tõhusa õiguskaitse, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi sellise menetlusnormi kohaldamine, mis kohustab liikmesriigi halduskohtut vaatama ühiselt läbi kõik kaebused, mis on esitatud sellele kohtule kriisilahendusametuse otsuse peale, olukorras, kus selle õigusnormi kohaldamisel koos teiste liikmesriigi halduskohtumenetluse normidega võib kohtuasjas mõistliku aja jooksul otsuse tegemine selliste kaebuste märkimisväärse hulga tõttu osutada ülemäära raskeks või üldse võimatuks?

- 3 Kas direktiivi 2014/59/EL artikli 3 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab liikmesriigil jätta struktuurset eraldamata (mida tuleks teha tegevuse sõltumatuse tagamiseks ja huvide konflikti vältimiseks) kriisilahendusasutuse funktsioonid ja asutuse muud funktsioonid pangahoiuste seadusjärgse tagaja või panga kuraatorina (ajutise haldurina), kes on määratud liikmesriigi järelevalveks pädeva asutuse otsuse alusel määruse (EL) nr 575/2013⁽¹⁾ ja direktiivi 2013/36/EL⁽²⁾ tähenduses?
- 4 Kas direktiivi 2014/59/EL artikli 3 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui liikmesriik ei täida kohustust kehtestada piisav struktuurne kord, et tagada tegevuse sõltumatus ja vältida asjaomase asutuse määruse (EL) nr 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EL kohaste järelevalvefunktsioonide või asjaomase asutuse muude funktsioonide ning kriisilahendusasutuse funktsioonide vahelist huvide konflikti, võib tegevuse sõltumatuse ja huvide konflikti vältimise tingimuse lugeda täidetuks, kui kriisilahenduse algatamise otsust kontrolliv liikmesriigi halduskohus leiab, et kriisilahendusasutuse muudest organisatoorsest lahendusest ja tegelikult võetud meetmetest piisab kõnealuse tulemuse saavutamiseks?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 173, lk 190.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Braşov (Rumeenia) 3. märtsil 2023 – kriminaalasi
C.A.A., C.V. süüdistuses**

(Kohtuasi C-131/23, Unitatea Administrativ Teritorială Judeţul Braşov)

(2023/C 205/30)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Braşov

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Apellandid: C.A.A., C.V.

Vastustaja: Unitatea Administrativ Teritorială Judeţul Braşov

Menetlusosaline: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie – Serviciul Teritorial Braşov

Eelotsuse küsimused

1. Kas [ELL] artikli 19 lõike 1 teist lõiku, ELTL artikli 325 [lõiget 1], finantshuvide kaitse konventsiooni⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 1 ja komisjoni⁽²⁾ otsust 2006/928/EÜ tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus konstitutsioonikohtu sellise otsuse kohaldamine, milles tehti tagasiulatuva jõuga lahend kriminaalvastutuse aegumise katkemise aluste puudumise kohta, kui on olemas riigisiseste kohtute, sealhulgas kõrgemate kohtute üldine ja väljakujunenud praktika ning viidatud otsuse kohaldamine tooks kaasa süsteemse karistamatuse ohu, tulenevalt märkimisväärse arvu niisuguste kriminaalmenetluste uuendamisest, milles on tehtud lõplik otsus, ja tulenevalt erakorralise õiguskaitsevahendi alusel kriminaalmenetlustes menetlust lõpetava otsuse tegemisest kriminaalvastutuse aegumise tõttu?